

Peiró i Samsó

Dv, 16/10/2009 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

(Recupero aquest article, que vaig escriure el passat 28 d'abril, perquè crec que és oportú per aquest portal)

He de dir que em va agradar força la presentació, ahir, de dos llibres que han coincidit a ressaltar la figura del sindicalista i Ministre de la II República [Joan Peiró](#). Els llibres eren *Joan Peiró afusellat*, del recentment finat Josep Benet (Ed. 62), que fou presentat pel seu col·laborador Josep Poca, i *Memòria de Joan Peiró i Belis. Retrats d'un sindicalista, ministre de la Segona República*, de [Pere Gabriel](#), [Josep Puig i Pla](#) i [Maria Salicrú-Maltas](#) (Ed. Galerada), que fou presentat pels dos primers.

Em va agradar tot molt, però especialment voldria destacar la segona part del que va dir l'amic Josep Puig Pla (llegiu el discurs [aquí](#)), qui, contra els que volen contraposar la figura del Dr. Josep Samsó (rector de Santa Maria de Mataró assassinat i ara en procés de beatificació) i del propi Peiró, proposava elements comuns d'ambdós personatges. Puig, abans d'aportar un testimoni sobre la reacció de Peiró en conèixer -del cap de l'escamot que en fou autor- l'assassinat de Samsó, en diu el següent:

:

Detinguem-nos-hi una mica. Per començar, el més anecdòtic: l'any de naixement: Tots dos són de 1887. L'un neix el 17 de gener; l'altre, el 18 de febrer. Només un mes i un dia els separaven. Tots dos eren persones amb influència destacada sobre els seus seguidors, però la seva influència arribava més enllà, transcendia els seus cercles més propers.

Ambdós tenien partidaris fervents, incondicionals i entusiastes. I també ambdós tenien aferrissats contraris. Així ens ha arribat respecte de tots dos, a través de distints testimonis, de paraula i per escrit. Però, qui no té algun contrari en aquest món? Qui, implicat a fons en els afers del seu temps i parlant de manera oberta, clara i valenta, no en té? Josep Samsó i Joan Peiró tenien aquestes qualitats. Eren conseqüents amb el seu pensament i així actuaven.

Es tracta de dues personalitats fortes, molt marcades. D'un caràcter ben acusat, i de fermes conviccions. I influents en les masses dels seus seguidors. Dues persones que es coneixien i es respectaven.

I l'un i l'altre, en uns moments convulsos i tràgics del nostre país, tindran la mateixa fi: la mort violenta. Moriran fidels als seus ideals, i donant exemple. Els

dos moriran assassinats per la intolerància i la violència gratuïta.

Una cosa semblant va dir fa poc Hilari Ragner (en vaig parlar en aquest bloc el novembre passat, [aquí](#)), citant el mateix Peiró que es manifestava a favor que la gent tingui sentiments religiosos contra la persecució que va rebre l'Església. L'historiador Julián Casanovas també explicava a [El País](#), també l'any passat, el distanciament de Peiró i la CNT quan aquesta es va radicalitzar a causa d'aquest i altres temes.

Crec que els dos processos que estem vivint en relació al nostre passat (la recuperació de la memòria històrica i les beatificacions massives -de les quals vaig parlar-ne [aquí](#)), enlloc de significar un 'reobriment de ferides' poden ser una oportunitat històrica per a la reconciliació, per posar en valor les personalitats com les de Peiró i Samsó i les seves actituds de pacte i entesa, compatibles amb la fermesa de les conviccions. Aquest és el camí que modestament proposo i que probablement caldrà reivindicar en el ja molt proper dia de beatificació del rector màrtir de la nostra parròquia més antiga. Gràcies, Josep Puig, per fer-nos-hi pensar.

:

En parlaren [Joan Antoni Baron](#), [capgros.com](#) i [El Punt](#).

: